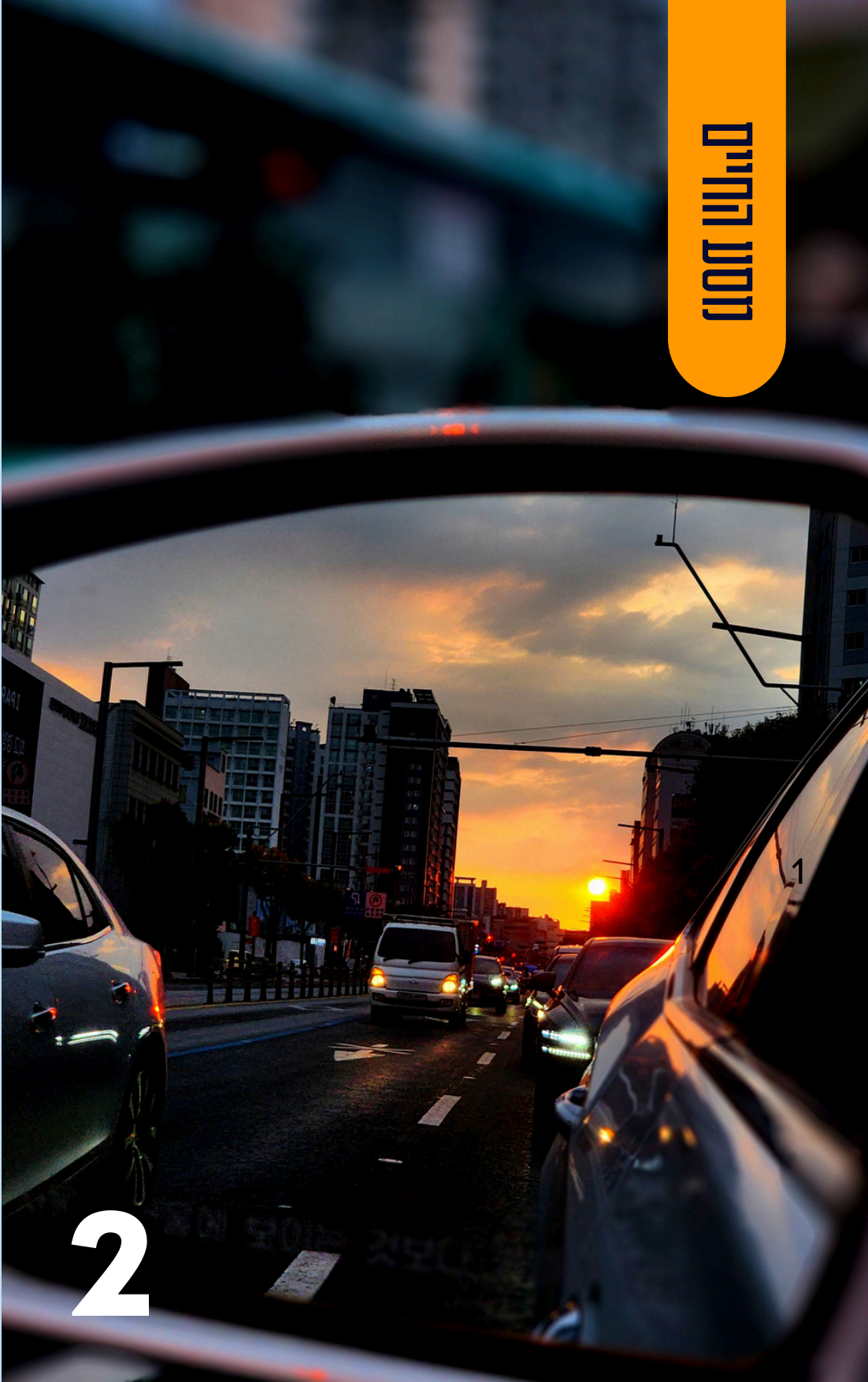

מוסע החיילים

2

להכיר את
עצמן

שבת
אכל הסוּמָא

OLAMI MENTORSHIP

במפגש הקודם התמקדנו בהיכרות אמתית ובהבנה של היותנו בני אדם.

פירושו לשלב עבר, הווה ועתיד בחיינו. מפגש זה יתעמק בהבנת המהות הייחודית של האדם, "דע את עצמך".

קל להרגיש כמו סתם עוד אחד, כמו מספר... להסתכל על העולם שסביבנו ולתהות אם אנחנו באמת חשובים. עם זאת,

מחשבה זו היא חסרת תועלת בצורה יוצאת דופן, שכן היא גוזלת מהאדם את תחושת הייחודיות ומוצצת את הרוח מהמפרשים שלו.

כל אדם הוא עולם ומלואו.

מעולם לא היה ולא יהיה אף אחד אחר, אפילו במעט, דומה לו בכימיה האנושית, ביכולתו ובמטרתו. תחושה זו מעצימה להפליא, שכן היא מעודדת כל אדם להבין שאלוקים שם אותו בעולם הזה למטרה הייחודית שלו.

המפגש היום הוא הזדמנות עבורך למלא חובה זו ולהרהר מדוע העולם נברא במיוחד עבורך.

**KNOW
YOUR
SELF**

אתה ייחודי

נבחן את הערך העצמי של האדם מול האינסוף

האם חווית אי פעם את התחושה הבאה?
אתם נמצאים בשדה תעופה, בתחנת
רכבת, בעצם בכל מקום עם המוני אנשים.
נראה כאילו כולם ממהרים להגיע לאנשהו
או לראות מישהו.

כשהמוני אנשים חולפים על פניך ללא מבט
חסוף, אתה תוהה אם יש לך חשיבות. סביר
להניח שנוכחותך כנראה אפילו לא נרשמה
בתודעה של אף אחד! או שאולי אתה
באירוע ספורט לצד 50,000 אנשים
שכולם מריעים ומעודדים את הקבוצה
שלהם.

האם אתה באמת חשוב?
האם אתה באמת אינדיבידואל שהוא עולם
בפני עצמו, או שאתה רק ספרה במספר
גדול באמת?

שאלת מחשבה:

**שאל את עצמך את השאלות הבאות: האם
אני ייחודי? האם אני מיוחד? כיצד?**

נדמיין שזה לילה ואתה שוכב בחול מדברי
חם ומתבונן במבט חולמני בשמיים.
מבטך נודד מהאופק אל הירח הבוהק
המוקף באינספור כוכבים המקשטים את
השמיים כמו יהלומים מנצנצים על שטיח
קטיפה שחור. עכשיו חשוב על עצמך
בהשוואה למרחב השמימי.

זוהי חוויה מעוררת ענווה עמוקה, אך בו
זמנית היא יכולה לגרום לך לחשוב, האם
אתה באמת חשוב בתכנית הגדולה יותר של
הדברים?

"היום בו נולדת הוא היום
בו החליט אלוקים
שהעולם לא יוכל
להתקיים בלעדיך."

רבי נחמן מברסלב

באופן מפתיע, התרחיש
הנ"ל מתועד בספר
התהילים שנכתב על ידי
דוד המלך לפני כמעט
שלושת אלפים שנה:

כִּי־אֶרְאֶה שָׁמַיָּךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֹתֶיךָ
יָרַח וְכּוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֹתָהּ:
מִה־אֶנּוּשׁ כִּי־תִזְכְּרֵנוּ
וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ:
וְתַחֲסְרֵהוּ מִעַט מַאֲלֵהֶם
וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ:

דוד המלך מתאר את
התבוננותו בשמים ("כי־
אֶרְאֶה שָׁמַיָּךְ מַעֲשֵׂה
אֲצַבְעֹתֶיךָ יָרַח וְכּוֹכָבִים אֲשֶׁר
כוֹנְנֹתָהּ")
ושואל רטורית: "מה אֶנּוּשׁ
כִּי תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן־אָדָם כִּי
תִפְקְדֵנוּ?"

התשובה של דוד המלך:
גדלותו של האדם מאפילה
אף על הגדול שבגלקסיות,
כיוון שהוא נוצר עם חלק
מהאלוקות ("וְתַחֲסְרֵהוּ
מִעַט מַאֲלֵהֶם וְכָבוֹד וְהָדָר
תַּעֲטֶרְהוּ").

כל אדם הוא חלק אלק ממעל, כלומר יש בו
ניצוץ אלוקי. העובדה שבליבנו יש מהות
מקודשת מעניקה לנו ערך עצמי פנימי, כיוון
שהקב"ה חשב ששווה ליצור את נשמתנו
הייחודית. אם אלוקים יצר אותי, חייבת להיות
לי מטרה ייחודית בעולם.

**האם אתה יכול לחשוב על תכונות או
מאפיינים כלשהם שהופכים אותך לייחודי?
מהי המטרה הייחודית שלך בעולם הזה?**

לפענח את עצמך

נתמקד בשימוש בכלים שקיבלנו כדי להבין את תפקידנו.

הערך האינסופי והמעגל הפנימי

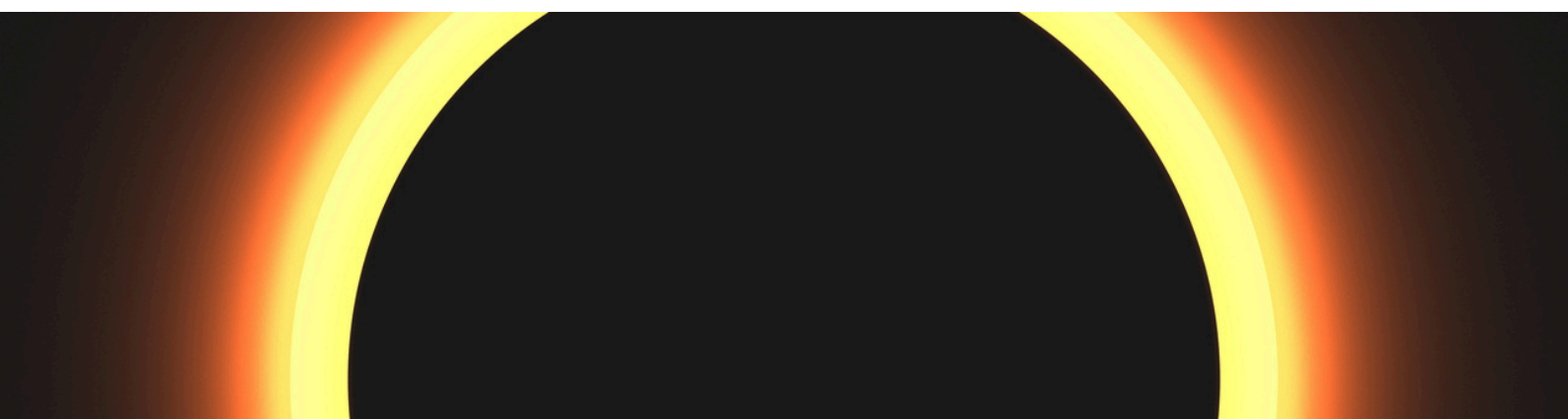
בבראשית פרק א' פסוק כז' התורה מתארת את בריאת האדם **"וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ"**. רעיון זה משקף את התפיסה היהודית שכל אדם הוא בעל ערך אינסופי וקדוש, ולכל אחד מאיתנו תפקיד ייחודי בחיים שרק הוא יכול למלא.

במסכת סנהדרין פרק ד' משנה ה' כתוב: ... ולהגיד גדולתו של הקב"ה: שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה. ומלך מלכי המלכים, הקב"ה, טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחברו. לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר: בשבילי נברא העולם"

צייר עיגול וכתוב בתוכו את כל הכישורים המרכזיים שלך. תכונות אישיות, היכולות והכישרונות. לאחר מכן מחוץ לעיגול, כתוב את כל הדברים שאתה לא.

למד את העיגול היטב, כי מה שזה עתה כתבת הוא אתה, האתה האמיתי. אם אתה מנסה להבין מהו תפקידך בעולם, הפריטים בתוך העיגול מייצגים את הכלים שלך. את הסט המדויק של הכלים שניתנו לך כדי למלא את תפקידך בעולם הזה על ידי אלוקים. אם אתה חושב שחסרים לך הכלים שאתה צריך כדי לחיות חיים מוצלחים, אז או שאתה לא מכיר את הכלים שלך מספיק טוב או שאתה לא מודע לתפקידך. אלוקים נותן לכל אדם את הכלים המדויקים שהוא צריך כדי להצליח וכל אדם הוא ייחודי. ברגע שתבין זאת ותבין את עצמך, תחווה אושר אמיתי בהכרת עצמך ובזיהוי ברור של הכיוון שאתה צריך ללכת בו. תינצל גם מקנאה בכישרונות ובתכונות של אחרים, כאשר תתבהר ההבנה שכליו של מישהו אחר אינם רלוונטיים לתפקידך.

-רבי עקיבא טץ

תקופות החיים: פתוח מול סגור

ניתן לחלק את החיים לשני שלבים:
תקופת המעגל הפתוח: תקופת הילדות/נעורים,
תקופה המאופיינת בגילוי הכישרונות והיכולות.

תקופת המעגל הסגור: שאר החיים בהם מקבלים
החלטות לגבי מה נמצא בתוך המעגל ומה מחוצה
לו. אדם בוגר חייב להבין שדברים שמחוץ למעגל
(אותם היית רוצה להכניס) חייבים להישאר בחוץ.
העבודה שלך היא לשלוט בשילוב הכישרונות
והיכולות הנמצאים בתוך המעגל.

**שאלת מחשבה: האם אתה נמצא בתקופת
המעגל הפתוח, הסגור, או איפשהו באמצע?**

צמצום המיקוד

נעסוק בזיהוי המשימה הייחודית באמצעות הכרת הכלים והחולשות

בעוד שהציטוט של הרב וולבה כה מעצים, הוא גם מעט מטריד. נכון שלכולנו יש משימה ייחודית, אבל איך נזהה את המשימה הזו? דמיין את הדברים הבאים. זה עתה סיימת ראיון מקצועי מקיף וקפדני כדי לקבוע את הקריירה הטובה ביותר עבורך. אתה יושב בחדר ההמתנה ומחכה לתוצאות. לאחר זמן מה, המראיין יוצא ומושיט לך ללא מילים ארגז כלים. לאחר מכן הוא הולך במהירות ומשאיר אותך מחזיק את ארגז הכלים בידיך. קצת המום, אתה פותח את ארגז הכלים ורואה שהוא מכיל חותך חוטים, סרט חשמלי, מד מתח, מד מעגל חשמלי, מפשיט חוטים, פלייר ארוך-אף, ומספר כלים נוספים. מזל טוב, נראה שהמראיין קבע שיש לכם עתיד כחשמלאי. באופן דומה, הצעד הראשון בזיהוי עיסוקכם בחיים יהיה להרהר על הכלים והכישרונות הייחודיים שהקב"ה נותן לכם במיוחד.

כל אדם הוא עולם מלא.
חווייה חד־פעמית היה, ולא היה כמוהו ולא יהיה כמוהו מישהו עד סוף הדורות.
אני, עם השילוב של כשרונותי הייחודיים, נולדתי בזמן ובמקום מסוימים.
אין ספק – יש לי תפקיד ואחריות ייחודיים מאוד.
כל הבריאה מחכה לי כדי להשלים את המשימה הייחודית.
משימה זו לא יוכל לעולם להשלים שום אדם אחר במקומי –
בכל ההיסטוריה של הקיום.

מקור:

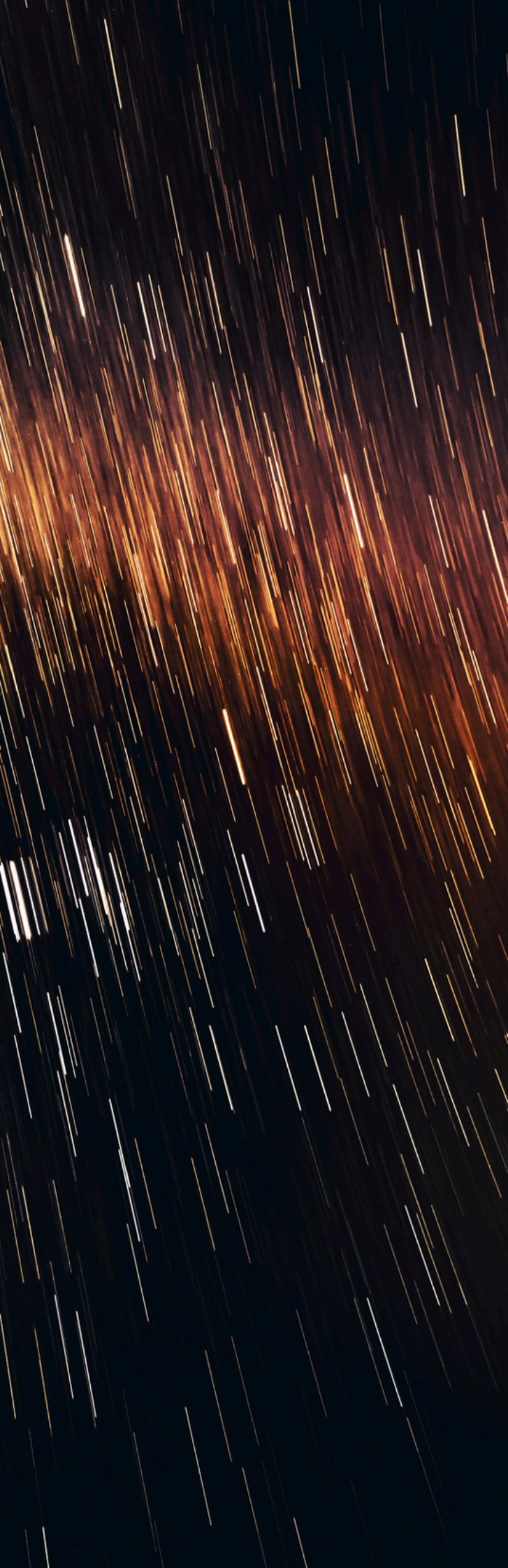
הרב שלמה וולבה, עלי שור, חלק א

הנתיבות שלום אומר, כי התחומים בחייו של האדם שבהם הוא מתקשה ביותר ותכונות האופי שדורשות הכי הרבה עבודה הם מקומות שבהם הוא צריך לכוון את מאמציו. אם יש לו נטייה להתעצבן מהר, עליו למקד את מאמציו בניהול כעסים. אם אדם קמצן מטבעו, עליו להתמקד מחדש בלהיות אדם נדיב יותר. ואם אדם הוא בטטת כורסה, עליו לקלף את עצמו מהספה ולמצוא דרך להיות חרוץ יותר.

זה נכון במיוחד בכל הנוגע לחלקים הרוחניים של חייו של אדם, כמו טבעו ונטיות נשמתו ורוחו של האדם. חלק מהאנשים נולדים עם תכונות אופי ונטיות משובחות, בעוד שאחרים סובלים מנטיות ותכונות פחות טובות. גם הבדלים אלה נועדו לסייע לאדם להשלים את המשימה הייחודית שהוטלה עליו.

אוקיי, אז זיהית את הכלים האלה, אבל עכשיו, יש כל כך הרבה תחומים בחיים להתמקד בהם. היכן אתה משקיע הכי הרבה זמן ומאמץ?

הקב"ה אומר לאברהם:

**"לך לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך"**

"לך לך" פירושו ללכת אל ייעודך ולתיקון נשמתך. תפקידו של יהודי אינו רק לימוד ומעשים טובים, אלא מימוש הייעוד האישי שלשמו בא לעולם. לכן נצטווה אברהם – ובהוראה לכל ישראל – לצאת מ'**ארצך, מולדתך ובית אביך**, כלומר מן ההשפעות והטבעים שמקורם בסביבה, במשפחה ובבית, כדי להשתחרר מתכונות שמעכבות את ייעודו. רק כך יכול אדם להגיע אל התיקון השלם של נשמתו, שהוא תכלית חייו."

מתוך ספר נתיבות שלום של
האדמו"ר מסלונים, במדרש על
פרשת לך לך.

משימה אישית – מיפוי כיוונים טבעיים

1. רשום לעצמך בצורה מסודרת את נקודות החוזק שלך ואת נקודות החולשה שלך.

2. בחר מתוך הרשימה 2-3 כישרונות או יכולות שמאפיינים אותך במיוחד.

3. חשוב: היכן הכישרונות הללו הופיעו בעבר בחייך? אילו תחומי עניין, נטיות או עיסוקים חזרו אצלך שוב ושוב והרגישו טבעיים עבורך?

4. כתוב בקצרה כיצד החיבור בין הכישרונות שלך לבין הדפוסים מהעבר יכול לכוון אותך בהמשך הדרך.

שאלת מחשבה לצידה לדרך:

**כמה מהעבודה הנוכחית שלך היא באמת אתה?
האם אתה ממקסם את הכישרונות שלך?**

בהצלחה!

נפגש בס"ד במפגש הבא
בנושא "מסע אל העבר"

OLAMMI MENTORSHIP

עזבת
אחד המסעות